

NEKO GLEDA IZ MENE

petru krdu

VREME SADAŠNJE

Spremaj se za sreću —
kažeš mi ti
menjamo redom svoja mesta
raspravljamo žustro
plaćamo deo surovog života

Neko se useljava u nas
dok se mi selimo
u nekog drugog

Spremaj se za sreću
rekoh ti
tvoje se telo pokriva muzikom
Skinu sa sebe ćoravi život

NEKO GLEDA IZ MENE

Vrag bi znao
šta se događa u usnulom gradu
devojke uništene lepotom
ratuju u ogledalima
sa sopstvenim likom

U snu
muškarci potpisuju
rasprave o vernosti

Neko gleda iz mene
kakav štetan nesporazum
tamo gde je izlazi iz mene samog
bdiju mudraci na uglovima

ODLAZAK U LOV

Pošli smo u lov
rame uz rame sa lovcima od vazduha.
Niko ne pominje smrt,
tu surovu radost tela.

Ne smeš da pucaš u vazduh
kao što ne smeš da pucaš u sudbinu svoju
da ti na put ne izađe jednorog,
da ti ne izađe iskrivljeno stvorenje.

Tražimo sijaset zveri
sa oružjem strelaca na ramenu.
Briga nas!

Čujemo izdaleka tu retku zver,
njen put je kratak:
počinje i završava
na vrh vatre, naše strele.

Ne brinite zveri
oni što vam se prikrajaju
samo su lovci od vazduha.

OVO JA

Nosim te u sebi već dugo
ubeđen da sam od tebe stvorio ideal.
Kad krenem u svet
zvonar iz susednog sela zaspri
u monotonim zvucima
pod optužbom da nije izvršio božje naređenje

A zvonu tuži.
U svakom zvonu zaspri drugi zvonar.

Neko je umro bez mene
u sopstvenom mi pogledu.
Sad srećan gledam
kako mi jad raste u kostima.

ČEKATI, ISTINA SLUČAJNA

Sam daleko od sebe.
Jedan je izdao, kao što se događa.
Sada se sam provodi
pored stare nade.
Izbacite ga iz mnogih srca
— više niko.

Ja vičem za sobom
kao oblaci za kišom.
Čekati, to je slučajna istina.
Koliko samoće može biti u njoj!

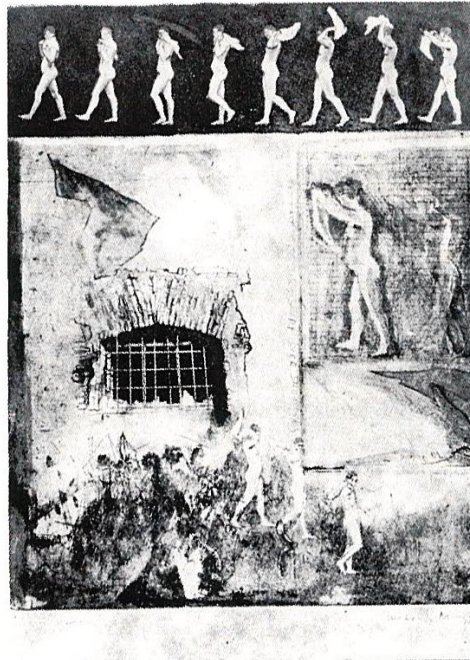
KRIK ONOGA KOJI ČUTI

Ova nada ne može se odložiti.
Da pođemo zauvek, da pođemo.

Uokolo je krik
onoga koji čuti.

Pogledaj misao moju
kako se teško zaokružuje
na početku događaja.

S rumunskog preveo autor

klackalica

husein dervišević

POJEO SAM CVECE

Cveće koje si prekjuče kupila
pojeo sam jutros

jato činjenica tu je:
nema latica ni lišća —
otišle laticice u lafice probave
nema ni mističnih mirisa celuloze
voda se predala dok si spavala
a zuj svežine a zrnca pesme —
ništa tvoje pesme u zrcima
pogleDAJ samo mitske stabljike

zar ćemo s tim
pred stroge pretke

TROJANSKA METAFORA

Za Z. S.

Izmišljam konja u kog ću sla(ga)ti pisma
i sentimentalne pesme O
seća se potreba: stvar hitno okrenuti na-
glavce — ptice plivaju ribe lete
već rovaru požari dopunski haos sve-
opšta hemija Drži korak
POJEO SAM TI DRAGA SAV RUŽ ZA USNE
treba raskinuti s čistim p-
ogledom Ništa Verlini izvanredni
bez upotrebe ruku šapata mesečine Sakrij o-
saćanja u svoju
tašnu Iz nje će: buuuuum! prvom zgodom
za sada neka ih Nema
pa nema

KLACKALICA

Odnos između Z. i mene je klackalica —
na njoj su se klackali, brale
Isus H. i cvileća stada
na njoj se cupkao Dante zaboravljen:
njihale se njihale uhranjene
dojke pesništva među nama
na njoj su poginuli B. M. i V. P.
ah! V. P. i B. M. — sestrići mraka
klackali se zaspali leđa pogubili
prešla leđa na bolje noge —
o nežni momci šmugnuli zauvek
hvatajte svoje u ispljuvku lifta
dok plesanj paučinu rđu i so
ispisujem na konačnoj traci Noći

PESNIK JE TAJNA KUĆE

Budim se pre sebe
gospodica V. — sestra gospođice LJ.
očekuje gospođicu S.
moram u-
stati: pesnik je tajna kuće!
pokušavam da budem ljubazan prema
sebi Izlazim iz kreveta deo
po deo Prilazim
ogledalu Stajem ispred —
koga sam to probudio jutros greškom
izbežumljen Sasvim
neponzati